

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom

SFS 2021:288

Publicerad
den 16 april 2021

Utfärdad den 15 april 2021

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 17 och 25 c §§ lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom ska ha följande lydelse.

17 §² Om en främmande stat som tillträtt brottmålsdomskonventionen har meddelat Justitiedepartementet att den ämnar göra en framställning om verkställighet av påföljd, eller om en sådan framställning gjorts, kan riksåklagaren anhålla den dömde, om det enligt svensk lag kan följa fängelse i ett år eller däröver på brott motsvarande den gärning påföljden avser och det finns risk för att den dömde ska avvika eller, då det är fråga om en utevarodom, att han eller hon undanröjer bevis. På ansökan av riksåklagaren kan rätten under motsvarande förutsättningar besluta om häktning av den dömde eller om reseförbud eller anmälningsskyldighet. Reseförbud eller anmälningsskyldighet får beslutas, även om det svåraste straff som enligt svensk lag kan följa på motsvarande brott är lindrigare än fängelse i ett år. Oberoende av brottets beskaffenhet får den dömde anhållas, häktas eller underkastas reseförbud eller anmälningsskyldighet, om han eller hon saknar hemvist i Sverige och det finns risk för att han eller hon genom att bege sig från landet undandrar sig påföljd.

I fråga om anhållande, häktning, reseförbud och anmälningsskyldighet enligt denna paragraf tillämpas i övrigt 24 kap. 4 §, 5–13 §§, 14–17 §§, 18 § tredje stycket och 19–24 §§ och 25 kap. 2–9 §§ rättegångsbalken. Ett beslut om anhållande eller häktning ska hävas senast när den sammanlagda tid den dömde varit berövad friheten, i den främmande staten och här i landet med anledning av det eller de brott framställningen om verkställighet avser, uppgår till den tid som bestämts för frihetsberövande påföljd för brottet eller brotten i den utländska domen. I fall då den dömde anhållits eller häktats innan framställning om verkställighet gjorts, ska beslutet om anhållande eller häktning hävas inom arton dagar från dagen för frihetsberövandet, om inte någon framställning om verkställighet gjorts före utgången av denna tid.

25 c §³ I fall som avses i 25 b § 1 och som kan föranleda en framställning om överförande av verkställighet får den dömde, på begäran av behörig myndighet i den andra staten, häktas om det finns risk för att han eller hon avviker eller på något annat sätt undandrar sig verkställigheten av påföljden.

¹ Prop. 2019/20:129, bet. 2020/21:JuU43, rskr. 2020/21:244.

² Senaste lydelse 2000:570.

³ Senaste lydelse 2008:69.

Beslut om häktning kan meddelas även efter det att framställningen om överförande av verkställighet har gjorts eller beviljats.

I fråga om häktning och anhållande gäller det som föreskrivs i rättegångsbalken om brottmål. Det som sägs där om offentlig försvarare ska tillämpas i fråga om offentligt biträde om något annat inte följer av 25 f §. Av bestämmelserna i 24 kap. rättegångsbalken tillämpas endast 1 § tredje stycket, 4 § första och andra styckena, 5 § första stycket, 6 § första och tredje styckena, 7 § första stycket, 8 § andra och tredje styckena, 9–13 §§, 14–17 §§, 20 § första stycket 3, 21 a §, 22 § första stycket och 24 §.

En ny förhandling om häktning ska, om den dömda begär det, hållas senast två dagar efter det att en sådan begäran har kommit in till rätten. En förhandling behöver dock inte hållas tidigare än efter två veckor från det att beslut i häktningsfrågan senast meddelats.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

På regeringens vägnar

MIKAEL DAMBERG

Ulf Wallentheim
(Justitiedepartementet)